

ŠV. JONAS, APAŠTALAS IR EVANGELISTAS

Šv. Jonas, daugiausiai iš visų apaštalu rašęs apie Kristaus dieviškumą, yra vienintelis apaštalas, kurio mokymas geriausiai atskleidžia giliausias žmonių likimų permainas, įvykusias dėl Žodžio Įsikūnijimo. „Gimę iš Dievo“, nuo šiol savo gyvenime turime sekti paties Kristaus gyvenimu, nes tik taip, Jo malonės dėka, galėsime įeiti į amžinąjį gyvenimą.

Introitus

Eccli. 15, 5. In médio Ecclésiæ apéruit os eius: et implévit eum Dóminus spírиту sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ induit eum.

Ps. 91, 2. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Ecclésiám tuam, Dómine, benignus illústra: ut, beáti Ioánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio libri Sapiéntiæ. (Eccli. 15, 1–6)

Qui timet Deum, fáciat bona: et qui cóntinens est iustítiæ, apprehéndet illum, et obviábit illi quasi mater honorificáta. Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum: et firmábitur in illo, et non flectétur: et continébit illum, et non confundétur: et exaltábit illum apud próximos suos, et in médio ecclésiæ apériet os eius, et

Introitas

Sir 15, 5. Atvèrè jo burną sueigos vidury ir pripildè jį Viešpats išminties bei supratimo dvasios, ir apvilko jį garbės drabužiu.

Ps 91, 2. Gera yra šlovinti Viešpatį ir giedoti tavo vardui, Aukščiausiasis.

Kolekta

Viešpatie, maloningai apšviesk savo Bažnyčią, kad šventojo Jono, Tavo apaštalo ir evangelisto, mokslo apšviesta, ji pasiektų amžinąsias gėrybes. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Išminties knygos (Sir 15, 1–6)

Kas bijo Viešpaties, darys gera, ir kas laikosi Įstatymo, ateis pas Išmintį. Ji išeis kaip motina jo pasitikti ir tartum jauna nuotaka jį priims. Penės jį supratimo duona ir girdys jį išminties vandeniui. Ja jis remsis ir neparpuls, ja pasitikės ir nebus sugėdintas. Jinai išaukštins jį virš jo bendrų, atvers jam burną sueigoje, pripildys jį išminties ir

adimplébit illum spírítu sapiéntiæ et intelléctus, et stola glóriæ véstiet illum. Iucunditátem et exsultatió-nem thesaurizábit super illum, et nómine ætérno hereditábit illum, Dóminus, Deus noster.

Graduale

Ioann. 21, 23 et 19. Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Iesus: Non móritur. **V.** Sed: Sic eum volo manére, donec véniam: tu me séquere.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ioann. 21, 24. **V.** Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: et scimus, quia verum est testimónium eius. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Ioannem. (Ioann. 21, 19–24)

In illo témpore: Dixit Iesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Iesus, sequéntem, qui et recúbuit in cena super pectus eius, et dixit: Dómine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Iesu: Dómine, hic autem quid? Dicit ei Iesus: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discípulus ille non móritur. Et non dixit ei Iesus: Non móritur; sed:

supratimo dvasia ir aprengs jį garbės drabužiu. Džiaugsmo ir džiugesio vainiką jis ras ir amžiną vardą jis paveldės iš Viešpaties, mūsų Dievo.

Gradualas

Jn 21, 23 ir 19. Pasklido tarp brolių gandas, kad anas mokinys nemirsiąs. Tačiau Jėzus nesakė: Jis nemirs. **V.** Tik: Aš noriu, kad jis pasiliktų, kolei ateisiu: sek paskui mane.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Jn 21, 24. **V.** Tai tas mokinys, kuris liudija apie tuos dalykus, ir mes žinome, kad jo liudijimas tikras. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 21, 19–24)

Anuo metu Jėzus tarė Petru: „Sek paskui mane!“ Petras atsisukęs pamatė iš paskos einantį mokinį, kurį Jėzus mylėjo, kuris per vakarienę buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės ir klausė: „Viešpatie, kas tave išduos?“ Pamatęs jį, Petras tarė Jėzui: „Viešpatie, o kas šitam bus?“ Jėzus atsakė: „Jei aš noriu, kad jis pasiliktų, kolei ateisiu, kas gi tau? Tu sek paskui mane!“ Ir taip pasklido gandas tarp brolių, jog tasai mokinys nemirsiąs. Bet Jėzus juk

Sic eum volo manére, donec véniam: quid ad te? Hic est discipulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: et scimus, quia verum est testimónium eius.

Offertorium

Ps. 91, 13. Iustus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quæ in eius tibi sollemnitate deférimus, cuius nos confídimus patrocínio liberári. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Nativitate Domini

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus. Quia per incarnati Verbi mysterium nova mentis nostræ oculis lux tuæ claritatis infulsit: ut visibiliter Deum cognoscimus, per hunc in invisibilium amorem rapiamur. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus cumque omni militia cælestis exercitus hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ioann. 21, 23. Exiit sermo inter fratres, quod discipulus ille non móritur: et non dixit Iesus: Non

nesakè: „Jis nemirs“, tik: „Jei noriu, kad jis pasiliktu, kolei ateisiu, kas gi tau?“ Tai ir yra mokinys, kuris liudija apie tuos dalykus ir juos aprašè, ir mes žinome, kad jo liudijimas tikras.

Ofertorius

Ps 91, 13. Teisingasis žydès kaip palmè, tarps kaip Líbano kedras.

Sekreta

Priimk, Viešpatie, aukas, kurias Tau aukojame iškilmėje to, kurio užtariamu mes tikimės gauti išganymą. Per mūsų Viešpatį...

Viešpaties Gimimo prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Slaptingu Žodžio Įsikūnijimu nauja Tavosios garbės šviesa mūsų dvasiai sužibo, idant mes, regimai pažinę žmogumi tapusį Dievą, per Jį pamiltume neregimąsias vertybes. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Jn 21, 23. Pasklido tarp brolių gandas, kad anas mokinys nemiršias. Tačiau Jėzus nesakè: Jis nemirs, bet:

móritur; sed: Sic eum volo manére,
donec véniam.

Postcommunio

Refécti cibo potúque cælésti, Deus
noster, te súpplīces deprecámur: ut,
in cuius hæc commemoratióne per-
cépimus, eius muniámur et précibus.
Per Dominum nostrum...

Aš noriu, kad jis pasilikų, kolei
ateisiu.

Postkomunija

Atgaivinti dangišku valgiu ir gèri-
mu, mes Tave, mūsų Dieve, nuo-
lankiai meldžiame, kad būtume su-
stiprinti maldomis to, kurio šventėje
mes juos priėmėme. Per mūsų Vieš-
patį...